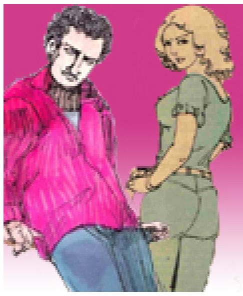

’అదే’ కథలు

– ఆర్.శర్మ దంతుర్తి

ముందు మాట – అమెరికా వచ్చిన భారతీయుల్ని ‘దేశీ’లంటారని, వారి దైనందిన జీవితాల్లో జరిగే అనేకానేక విషయాలతో అమెరికా దేశీయ కథలు అనే పేరుతో ఈ వరస కథలు మొదలుపెట్టాను, గౌరవం కోసం ‘య’ అనేది చేర్చి. ఇందులో చర్చించిన సమస్యలు పూర్తిగా కాకపోయినా చాలా మటుక్కు అన్నీ స్వకపోల కల్పనలు – ఇలా జరిగి ఉండొచ్చని ఊహించి రాసినవి. కొన్ని ఇలా జరిగినట్టు ఇంటర్నెట్ మీదా, వార్తల్లోనూ చదివినవి. అవి మీకు కానీ మీకు తెల్సున్నవాళ్ళకి కానీ జరిగితే అది పూర్తిగా కాకతాళీయం/యాదృచ్ఛికం మాత్రమే. సరదాకి రాసిన ఈ కథలు వినోదంగా చదువుకోవడానికి మాత్రమే. చాలామటుకు నవ్వు వచ్చినా కొన్ని కథల్లో ఏడుపుకూడా రావొచ్చు. ఆ నవ్వులకీ, బాధలకీ, దుఃఖాలకీ నా బాధ్యత లేదు.

చంద్రహారం

అమెరికా వచ్చేముందు అన్నపూర్ణకి వాళ్ల మామ్మ చెవిలో చెప్పిన రహస్యం ప్రకారం అమెరికాలో బంగారం చవక. మామ్మకి ఎప్పటినుండో చంద్రహారం చేయించుకోవాలని కోరిక ఉండేది కానీ ఏనాటికీ డబ్బులు కుదుర్చుకోలేకపోయింది. అలాగే కూతురైనా చేయించుకుంటుందని కలలు కంది ఆవిడ, కానీ అవీ నెరవేరలేదు. మనవరాలు అమెరికా వెళ్తోంది కనక మామ్మ బతికుండగానే చంద్రహారం మెడలో వేసుకుని ఓ ఫోటో చూపిస్తే తృప్తిగా ఆవిడ జీవితం వెళ్ళిపోతుంది. అన్నపూర్ణ సరే అంది కానీ విమానం ఎక్కేలోపుల ఈ రహస్యం మనవరాలికి దాదాపు నూట పాతిక సార్లు చెప్పింది మామ్మగారు. మొదటిసారీ రెండోసారీ పట్టించుకోని అన్నపూర్ణకి చంద్రహారం చేయించుకోవాలనే కోరికకి అలా విమానం ఎక్కకుండానే బీజం పడింది – నూట పాతిక సార్లు.

బీజం పడితే చాలదు కదా, పడిన బీజానికి నీళ్ళు పెట్టాలి ఎప్పటికప్పుడు, ఆ గింజ మొలకెత్తితే చుట్టూ కలుపు లేకుండా చూడాలి. అలా జాగ్రత్తగా పెంచితే అది మహా వృక్షమై తన కోరిక తీరుస్తుంది. హెచ్ వన్ వీసా మీద కాలిఫోర్నియా వచ్చిన అన్నపూర్ణ ఓ సారి తన ఉద్యోగంలో పడగానే ఇవన్నీ మర్చిపోయింది కానీ ఎప్పుడు ఇంటికి ఫోన్ చేసినా మామ్మగారు చంద్రహారం సంగతి గుర్తు చేస్తూనే ఉన్నారు. అలా చంద్రహారమనే బీజానికి పాపం మామ్మగారే నీళ్లు

పోస్తూ వస్తున్నారు. కొన్నాళ్లకి అన్నపూర్ణకి పెళ్లైంది అయినా రెక్కాడితేగానీ డొక్కాడదన్నట్టున్న ఉద్యోగంలో వచ్చే డబ్బుల్తో చంద్రహారం కొనడం అసాధ్యం. అప్పుడు మొగుడితో ప్రస్తావించిందీ చంద్రహారం విషయం.

అదే ఆవిడ చేసిన తప్పు. మొగుడు రమేష్ ఇంతెత్తున ఎగిరాడు చంద్రహారం సంగతి చెప్పగానే. డబ్బులు అలా తగలేయడం కంటే ఏ అమెజాన్ స్టాక్ కొనడమో మంచిదిట. అదీ కాకపోతే ఒక పెద్ద ఇల్లో, లేక మరో అపార్ట్ మెంటో కొని అద్దెకిస్తే నెల నెలా డబ్బులొస్తాయిట. ఏటా కట్టే పన్నులో రాయితీ కూడా లాగవచ్చు. అలా గంటల తరబడి అన్నపూర్ణకి ఉపన్యాసాలు ఇచ్చి మొత్తానికి ఈ చంద్రహారం విషయం నీరుకార్చేడు రమేష్.

మొగుడిలా చెప్పగానే ఆ వారాంతం అన్నపూర్ణ ఈ విషయాన్ని మామ్మకి చెప్పేసింది ఫోనులో. ఎంతైనా ముద్దుల మనవరాలు కదా? మామ్మకి ఇటువంటి పనికిరాని ఉపన్యాసాలు రెండు తరాలబట్టీ అలవాటు. ఆవిడ చంద్రహారం చేయించుకుంటానంటే తాతగారు ఇటువంటిదే ఒక ఉపన్యాసం దంచి ఆవిడని నీరుగార్చేడు. పోనీ కూతురైనా చేయించుకుంటుందనుకుంటే, దాన్ని అల్లుడిచ్చిన ఉపన్యాసం పాడుచేసింది. ఈ మగాళ్లందరి ఆలోచనలూ పనికిరానివి. ఈ విషయం చూచాయగా చెప్పి మామ్మ అంది, "మొగాళ్లందరూ అంతే, అయినా రెండు విషయాలు గుర్తు పెట్టుకో అమ్మలూ. మొదటిది "నీ సంపాదనతో నువ్వు, నీ కోసం" చంద్రహారం చేయించుకుంటున్నావు. మొగుడి అధికారం ఏమిటి ఇందులో? రెండోది, చంద్రహారం మెడలో వేసుకుని ఏ పెళ్ళికో గుడికో వెళ్తే నిన్నందరూ చూసే చూపు ఎలా ఉంటుందో ఊహించు." ఇలా మామ్మ మనవరాలితో మాట్లాడి మళ్ళీ పురి ఎక్కించింది. అప్పటికి అన్నపూర్ణకి అర్థమైంది – మిన్ను విరిగి మీదపడినా సరే తాను రాబోయే రోజులలో చంద్రహరం చేయించుకు తీరాల్సిందే.

కొన్నాళ్ళు పోయేక కాలిఫోర్నియాలోనే ఉన్న అన్నపూర్ణ దూరపు బంధువు, ఏనాడో అమెరికా వచ్చిన కమల దగ్గిర్నుంచి పిలుపు వచ్చింది వారాంతంలో భోజనానికి రమ్మని. అన్నపూర్ణకి ఈవిడ అత్త వరస. కమలత్త అమెరికా వచ్చి ముప్ఫై ఏళ్లు దాటుతోంది. వాళ్ళకి పిల్లలు పెద్దవాళ్లయ్యాక గూడు ఖాళీ అయి చాలా కాలం అయింది కూడా. ఆవిడ మొగుడు రమేష్ తో స్టాకు మార్కెట్టూ, దేశ రాజకీయాలు మాట్లాడుతూంటే ఆడవాళ్ళిద్దరూ వంటింట్లో కబుర్లలో పడ్డారు. కబుర్లలో అన్నపూర్ణ చంద్రహారం కొనుక్కోవడానికి పడే పాట్లూ అవీ చెప్పేసరికి మరిన్ని కబుర్లు దానిమీద. కమలత్తగారికో చంద్రహారం ఉందిట; అది తీసి చూపించారు ఆవిడ అన్నపూర్ణని పై అంతస్తులో ఉన్న తమ బెడ్రూం లోపలకి తీసుకెళ్ళి. అలా అన్నపూర్ణ దాన్ని చూస్తున్నప్పుడు ఆవిడ మొగుడిచేత చంద్రహారం ఎలా కొనిపించుకుందో అవీ చెప్పాక ఆడవాళ్ళు మరో అరగంట మాట్లాడుకున్నారు అనేకానేక విషయాలు – కిందన మగాళ్ళని అలా వదిలేసి.

తర్వాత భోజనం చేస్తున్నప్పుడు కబుర్లలో కమలత్త గారు చెప్పింది రమేష్ తో, "మా కొలీగ్ ఒక అమెరికా ఆవిడకి పెళ్ళి అవుతోంది. ఇండియన్స్ చీరలు కట్టుకుని వస్తే ఆవిడకి ఆనందం. అన్నపూర్ణని పంపిస్తారా? పెళ్ళి వచ్చే వారమే."

రమేష్ ఏదో చెప్పేలోపుల అన్నపూర్ణ అంది, "చీర కట్టుకోవడం వరకూ సరే గానీ పెళ్ళికి వెళ్ళడానికి నాకు మెడలో ఈ పుస్తెలతాడు తప్ప మరోటి లేదు. నేను రావడం బాగుండదు."

తనకేదో తెల్సినట్టూ రమేష్ అనేశాడు పైకి, "పెళ్ళికి మనుషులు ముఖ్యం కానీ మెడలో నగలా ముఖ్యం? అలా బంగారం మీద డబ్బులు తగలేయడం కంటే వాటిని ఏ అమెజాన్ లాంటి కంపెనీ స్టాక్ కొనడానికో వాడవచ్చు గదా? " దానికి కమలత్త గారూ ఆవిడ మొగుడూ అభ్యంతరం చెప్పారు – "అలాక్కాదు, చీర కట్టుకుని నగలు అలంకరించుకోకుంటే ఏం బాగుంటుంది? అయినా పెళ్ళికి ఉత్తి బోసి మెడతో వెళ్తే ఎంత అవమానం? నగలు ఉండాల్సిందే." కమలత్తగారి మొగుడు మరింత జ్ఞానబోధ చేసాడు రమేష్ కి, "అమెజాన్ స్టాక్ సంగతి బాగానే ఉంది కానీ స్టాక్ మార్కెట్ కుదేలైతే అవన్నీ పోయినట్టే కదా, బంగారం అయితే పసిడి విలువ. ఎప్పటికైనా పనికొస్తుంది."

గొంతులో పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డట్టైంది రమేష్ కి, "ఈ పెళ్ళికి ఇప్పుడో నగ కొనాలా అయితే?" మొహం వేలాడేస్తూ అడిగాడు, "అదీ ఒక్కరోజు తతంగానికి?"

అన్నపూర్ణ బోసి మెడకి కమలత్తగారు మరో సలహా ఇచ్చారు, "నా దగ్గిరో నగ ఉంది అది పెళ్ళిలో వేసుకోమనండి. ఇంటికి రాగానే ఇచ్చేద్దురు గాని. అదేం పెద్ద కష్టం కాదు." ఎప్పుడైతే తాను అర్జెంటుగా ఓ నగ కొనక్కర్లేదో అప్పుడే వెంఠనే ఒప్పేసుకున్నాడు రమేష్.

అలా పై బుధవారంలో అన్నపూర్ణ ఆఫీసుకి శెలవు పెట్టి మరీ కమలత్తగారింటికి వెళ్ళింది, కమలత్తగారి కొలీగ్ పెళ్ళికి. పెళ్ళికి వెళ్ళిన అన్నపూర్ణ మెడలో కమలత్తగారి చంద్రహారం అనేక పెళ్ళి ఫోటోలలో అదిరేటట్టూ పడింది కూడా. ఆ ఫోటోలు రమేష్ కి చూపిస్తారు అవన్నీ వచ్చాక పెళ్ళివారు ఏ వెబ్ సైట్లోనో, ఫేసు బుక్కులోనో పెడితే. సాయంత్రానికి రమేష్ ఇంటికి వచ్చేసరికి అప్పటికే సిద్ధంగా ఉన్న భయంకరమైన పిడుగు పడింది అతని మీద.

మంచం మీద పడుకుని ఏడుస్తోంది అన్నపూర్ణ ఇతనొచ్చేసరికి. ఏవిటో ఏమైందో అంటూ కనుక్కుందామంటే అవిడ ఏడుపు వదలదు. ఓ గంటా కిందా మీదా పడ్డాక కోపం తెచ్చుకోనని మాట ఇచ్చాక అప్పుడు చెప్పింది భార్యామణి – పెళ్ళిలో అంతా బాగా జరిగింది. కానీ వెనక్కి వచ్చేసరికి మెడలో ఆవిడిచ్చిన చంద్రహారం కనపడలేదు. అన్నపూర్ణ ఎప్పుడూ చంద్రహారం వాడలేదు, అలవాటు లేదు కనక ఆ హారం ఎప్పుడెలా కిందపడిపోయిందో అసలు ఎలా పడిందో ఏమీ తెలియలేదు. గుర్తున్న విషయం ఒకటే – పెళ్ళి అవగానే వచ్చి కార్లో కూచున్నాక ఆ చంద్రహారం తీద్దామని మెడలో చేయి పెడితే చంద్రహారం లేదు! పెళ్ళికి వచ్చిన తెలుసున్న అందర్నీ అడిగారు కానీ ఫలితం శూన్యం.

కోపం వచ్చిన రమేష్ ఏదో అనబోయి ఆగాడు – ఇప్పుడే కోపం తెచ్చుకోనని మాట ఇచ్చాడు కదా. ఆ తర్వాత రెండు గంటలు ఇద్దరూ నీది తప్పంటే నీది తప్పని వాదించుకున్నాక మొత్తానికి తెలిసి వచ్చినదేమంటే – చంద్రహారం ఖరీదు మొత్తం పంతొమ్మిదివేల డాలర్లు. అది ఎలాగో ఒకలాగ కమలత్త గారికి ఇవ్వాలి. ఇవ్వకపోతే ఆవిడ

ఏమనుకుంటుందో? వెంటనే రమేష్ తన స్టాకు ఎకౌంట్లూ అన్నీ తీసి చూసుకున్నాడు. కొన్న అమెజాన్ స్టాకూ, మరో రెండు మూడు స్టాకులూ అమ్మాలి. మొత్తం పాతికవేలు వస్తుంది. తాము పెట్టిన డబ్బులతో పోలిస్తే లాభమే కానీ స్టాకు అమ్మేస్తున్నందుకు కాపిటల్ గైన్స్ అనే పన్ను కట్టాలి బ్రదరూ. అలా లెక్కలు కట్టుకుని కమలత్తగారికి ఇవ్వాల్సిన పంతొమ్మిదివేలూ, కాపిటల్ టాక్సూ తీసేస్తే సరికి సరి. పోతే మొత్తం పోయినట్టే. మరో రెండు రోజులు గింజుకున్నాక ఇలా మొత్తం బిల్లు సెటిల్ చేయడానికి అటు కమలత్త గారూ ఇటు రమేష్ వప్పుకోవడం తో కథ మొదటిసారి సుఖాంతం. ఇన్నాళ్లలోనూ పాపం ఆ కొత్త అమెరికన్ పెళ్ళికూతురూ, పెళ్ళికొడుకూ కూడా చర్చిలో పెళ్ళికి వచ్చిన అందరికీ ఫోన్లు చేసి రెండుమూడు సార్లు అడిగారుట. నగ ఎవరికీ దొరకలేదు. 'సో సారీ' అని చెప్పారు కూడా.

అయితే డబ్బులిచ్చే ముందు రమేష్ అడగనే అడిగాడు కమలత్త గార్ని, "మీకు హోమ్ ఇన్స్యూరెన్స్ ఉంటే పోయిన నగలకి వాళ్ళు డబ్బులిస్తారు కదా, దానికి డిడక్టిబుల్ అనేది నేను ఇస్తాను మీ నగ డబ్బులు మీకు వచ్చేస్తాయి." కమలత్త గారు వెంటనే చెప్పింది, "అదీ కనుక్కున్నాం లెండి. మా ఇన్స్యూరెన్స్ దొంగతనంలో పోయిన వాటికి ఇస్తారు కానీ కావాలని పోగొట్టుకున్నవాటికి, పారేసుకున్నవాటికీ ఇవ్వరు." ఏమనాలో తెలియని రమేష్ నోరుమూసుకున్నాడు ఎందుకంటే ఎవరి ఇన్స్యూరెన్స్ కష్టాలూ, రాతలూ కోతలూ వేరు వేరు కాబట్టి. ముప్పై ఏళ్లనుంచీ అమెరికాలో ఉంటున్న హనుమంతుడి లాంటి కమలత్త గారి దగ్గిరా కుప్పిగంతులు?

ఆ పై వారాంతానికి ఆర్టేసియా లో కమలత్త గారికి బాగా తెలిసున్న ఒక బంగారం షాపులో తేలాయి రెండు కుటూంబాలూను. కమలత్తగారికి ఉన్న చంద్రహారం మోడల్ ఇప్పుడు లేదుట; కాలం మారింది కదా, మరోటి ఏదైనా ఉంది. కమలత్త గారు చెప్పారు – "ఇప్పటికే చంద్రహారం పోగొట్టినందుకు పాపం అన్నపూర్ణ చాలా బాధపడుతోంది కనక అన్నపూర్ణకి నచ్చిన చంద్రహారం ఏదైనా సరే నాకు నచ్చినట్టే." అలా అన్నపూర్ణకే ఇచ్చారు సెలక్షన్ అంతాను. ఓ మూడు గంటలు పోయాక పంతొమ్మిదివేల డాలర్లు ఇచ్చి అన్నపూర్ణకి నచ్చిన చంద్రహారం మోడల్ కమలత్తగారికి చేతికి సమర్పించుకుని ఇంటికి బయల్దేరారు. ఏడుపులో ఉన్న ఇద్దర్నీ అనునయించడానికో మరిదేనికో కానీ కమలత్తగారు చెప్పేరు, "ఇక్కడే భోజనం చేసి పోదాం, మా ఆయన మీ ఇద్దరికీ ఇచ్చే ట్రీట్ ఇది, పోయిన చంద్రహారం మాకు వెంటనే కొనిచ్చేసినందుకు." అలా కథ రెండోసారి సుఖాంతం అయింది.

ఆరో ఏడో వారాలు పోయాక మరోసారి కమలత్త గారు భోజనానికి పిలిచారు. "క్రితం సారి చంద్రహారం పోగొట్టావు, ఈ సారి డైమండ్ నెక్లస్ పోగొట్టడానికా? నేను రాను," అని బిగదీసుకుని కూర్చున్నాడు రమేష్. అన్నపూర్ణ ఆవిడతో ఈ విషయం చెప్తే రమేష్ ని బతిమాల్డానికి కమలత్త గారే ఫోనే చేసారు. ఈ సారి ఏ నెక్లస్ గురించీ, పెళ్ళి గురించీ కాదు, ఓ ముఖ్యమైన విషయం – అమెజాన్ స్టాక్ గురించే, కమలత్త గారి మొగుడు మాట్లాడతారుట రమేష్ తో. స్టాక్ మాట వినగానే రమేష్ సరే అనక తప్పలేదు, తనకి స్టాక్ మార్కెట్ గురించి తెల్సిన విశ్వరూపం చూపించవచ్చు కదా?

భోజనం చేస్తున్నంతసేపూ కమలత్త గారి మొగుడు అమెజాన్ స్టాక్ గురించి మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు. ఎన్ని కొంటే మంచిదీ, ఎంతకాలం ఉంచుకుంటే మంచిదీ అంటూ. భోజనాలు అయ్యాక చెప్పింది కమలత్త గారు అసలు విషయం. పెళ్ళిలో అన్నపూర్ణ పోగొట్టుకున్న చంద్రహారం ఒక అమెరికన్ కి దొరికిందిట చర్చ్ లో బైబిల్ పుస్తకాలు పెట్టే బెంచీ అరలో. అక్కడే ఉన్న ఫాదర్ కి నగ ఇచ్చి వెళ్ళారు. ఫాదర్ గారికీ ఆ నగ ఎవరిదో తెలియదు. చర్చ్ లో జరిగే పెళ్ళిళ్లలో ఎవరైనా పోగొట్టుకున్నారేమో చూడాలి. అలా కనుక్కోవాలంటే మొత్తం పెళ్ళి ఫోటోలన్నీ చూడాలి. అందులో చంద్రహారం వేసుకున్నావిడని గుర్తించడం సులభం. కానీ ఈ పెళ్ళి ఫోటోలన్నీ వచ్చి ఫాదర్ గారు ఆ వెబ్ సైటు చూసేసరికి రెండువారాలు దాటింది. ఆయనకి ఈ అన్నపూర్ణా, కమలత్త గారూ అంత బాగా తెలియదు; పెళ్ళి కూతుర్నీ, అక్కడ్నుంచి కమలత్త గారి నెంబర్ సంపాదించి పిలుద్దాం అనుకుంటూనే ఎప్పటికప్పుడు ఆలస్యం అయింది. అసలే జీవితం ఉరుకులు పరుగులతో ఉంది కదా? మొత్తానికి పిలిచి ఇలా చంద్రహారం కమలత్త గారింటికి వచ్చేసరికి ఏడు వారాలు పైనే పట్టింది. ఏమైనా నగ ఇచ్చేసిన ఆ అమెరికన్ మంచిది. బంగారం నగ దొరికాక ఎవరికీ దొరకలేదని చెప్పి కొట్టేస్తే, కొట్టేసిన దాన్ని ఎవరికైనా అమ్మేస్తే, కరిగించేస్తే ఎవరేం చేయగలరు? బంగారంలో ఉన్న సులువే అది. ఓ సారి మీ చేతిలో పడగానే దాన్నీ గానీ కరిగించారంటే బ్రహ్మదేవుడు కూడా చెప్పలేడు అదెవరిదో.

సరే, మొత్తానికి తమ నగ తమకి వచ్చేసింది కనక కమలత్తగారు ఉవాచ, "మా నగ పోయాక కొత్తగా రమేష్ కొనిపెట్టిన చంద్రహారం అన్నపూర్ణదే. ఇదిగో తీసుకోండి."

ఒక్కసారి అన్నపూర్ణ మొహంలో ఉవ్వెత్తున సంతోషం; రమేష్ ఏమంటాడో అనే సందేహంతో ఏమీ మాట్లాడలేదు ఆవిడ. రమేష్ అన్నాడు, "ఈ నగ వెనక్కి ఇచ్చేస్తే తీసుకుంటారా బంగారం కొట్లో?"

దీనికి బుల్లెట్ లాగా సమాధానం వచ్చింది కమలత్త గారి నుంచి "ఎందుకలా ఇచ్చేయడం? ఈ నగ మీదే, అన్నపూర్ణ మెడలోనే ఉండనివ్వండి. స్టాకులో పెట్టాలంటే డబ్బు మరోలా చూసుకోవచ్చు కదా?" దీనికి కమలత్త గారి మొగుడు కూడా వంత పాడేసరికి రమేష్ ఒప్పుకోక తప్పలేదు. తర్వాత అక్కడే రమేష్ తన చేతుల్తో కొత్త చంద్రహారం అన్నపూర్ణ మెడలో కడుతుంటే కమలత్త గారు రెండు మూడు ఫోటోలు తీసింది కూడా. అలా మూడో సారి కథ సుఖాంతం అయింది.

అన్నపూర్ణ తన మెడలో చంద్రహారంతో, రమేష్ పక్కనే ఉన్న ఫోటో ఇండియాలో ఉన్న మామ్మకి పంపించింది ఉత్తరోత్తరా. ఫోటో చూసిన మామ్మగారు తన చిరకాలవాంఛ నెరవేరినందుకు ఆ రోజు రాత్రి పడుకున్నంత సుఖంగా ఏరోజూ నిద్రపోలేదు. చంద్రహారం కోసం అన్నపూర్ణ, కమలత్త గారూ కలిసి ఆడిన ఈ నాటకం స్టాక్ మార్కెట్ మీద డబ్బులతో కుస్తీ పట్టే రమేష్ కి ఏనాటికీ తెలియ[నివ్వ]లేదు. ఎవరండీ చెప్పినది, ఆడవాళ్ళు రహస్యాలు దాచలేరని?

నీతి: స్టాకు మార్కెట్లో పెట్టిన డబ్బులు పెరగొచ్చు లేదా తరగొచ్చు కానీ చంద్రహారం భార్యామణి మెడలో ఎప్పుడూ తళతళా మెరుస్తూనే ఉంటుంది. "హాపీ వైఫ్ ఈజ్ హేపీ లైఫ్" అనేది గుర్తుంచుకోకపోతే ఎలా?

Post your comments